

DECIZIE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi
Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Ministerul Apărării,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Veaceslav Eșanu împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea numirii în altă funcție egală cu cea deținută anterior și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Apărării și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 15 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 07 iulie 2015, Veaceslav Eșanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea numirii în altă funcție egală cu cea deținută anterior și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din anul 1994, îndeplinește serviciul militar în bază de contract.

Menționează că, activând în funcția de șef de depozit alimente în Batalionul de gardă dislocat în mun. Chișinău, la data de 27 martie 2015, prin ordinul șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale nr. 26, a fost sancționat disciplinar cu „prevenire despre necorespunderea parțială funcției”, pentru sustragerea bunurilor materiale în valoare de 289 lei și a fost dispusă transferarea sa la o altă funcție egală cu cea deținută, dar care nu prevede responsabilitatea materială.

Susține că, tot pentru această faptă, la data de 20 martie 2015, prin ordonanța procurorului în Procuratura militară Chișinău, maior de justiție Ivan Grosu, a fost sancționat contravențional cu amendă în mărime de 100 unități convenționale, pe care a achitat-o.

Afirmă că, prin ordinul Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015 a fost transferat la funcția de șef stație radio-comandant grupă radio pluton comunicații și informatică companie stat major Bază militară de instruire a Armatei Naționale, loc de dislocare permanentă, localitatea Bulboaca, raionul Anenii-Noi.

Relevă că, ordinul Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015 i-a fost adus la cunoștință la data de 08 iunie 2015 în formă verbală, fără semnătură.

Consideră că, ordinul pârâtului nr. 030-P din 04 iunie 2015 este ilegal.

Menționează că, temei de transfer în altă funcție a servit dispoziția din pct. 2 al ordinului șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale nr. 26 din 27 martie 2015.

Susține că, conform prevederilor art. 78 alin. (1) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52-XVI din 02 martie 2007, sancțiunea disciplinară se pune în execuție imediat, iar în cazuri excepționale, în termen de cel mult 30 de zile de la data aplicării ei. După expirarea acestui termen, sancțiunea disciplinară nu se execută, dar în fișa de serviciu se păstrează înscrierea respectivă. În asemenea cazuri, persoana din vina căreia nu a fost executată sancțiunea disciplinară poate fi trasă la răspundere.

Afirmă că, confruntând data aplicării sancțiunii disciplinare și, anume, data de 27 martie 2015 cu data la care a fost numit în altă funcție prin ordinul Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015, a constatat că, dispoziția de a fi numit în altă funcție a fost executată în termen de 02 luni și 07 zile, adică cu depășirea termenului de 30 de zile prevăzut de art. 78 alin. (1) din Regulament enunțat, din care motiv consideră că, sancțiunea de a fi transferat la o altă funcție nu urma să fie executată.

Relevă că, conform pct. 2 al ordinului șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale, comandant al Armatei Naționale nr. 26 din 27 martie 2015, el trebuia să fie transferat la o funcție egală cu funcția deținută, dar care nu prevede responsabilitatea materială, însă conform ordinului Ministrului Apărării nr. 030 – P din 04 iunie 2015, a fost transferat în funcția de șef stație radio comandant grupă radio pluton comunicații și informatică companie stat major Bază militară de instruire a Armatei Naționale, loc de dislocare permanentă în localitatea Bulboaca, raionul Anenii-Noi, adică la o funcție care nu este egală cu cea deținută și care, de asemenea, prevede răspundere materială.

Invocă că, a fost transferat într-o altă localitate fără acordul său în scris.

Mai invocă că, a fost numit într-o funcție, pentru care nu deține studii în domeniul radiocomunicațiilor, ignorându-se, astfel, prevederile pct. 49 lit. j) din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 941 din 17 august 2006.

Cere recunoașterea ca ilegal a ordinului Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015 și anularea acestuia, obligarea pârâtului de a-l numi în altă funcție, în unitățile militare dislocate în mun. Chișinău, egală cu cea deținută anterior, conform studiilor (instruirii) pe care le dețin, repararea prejudiciului moral în mărime de un salariu lunar și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 octombrie 2015 a fost admisă acțiunea, a fost recunoscut ca ilegal ordinul Ministrului Apărării nr.030-P din 04 iunie 2015, a fost anulat ordinul Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015, a fost obligat Ministerul Apărării să îl numească pe Veaceslav Eșanu în altă

funcție, în cadrul unităților militare dislocate în mun. Chișinău, egală cu cea deținută anterior și au fost încasate din contul Ministerului Apărării în beneficiul lui Veaceslav Eșanu suma de 4 987,41 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 a fost respins apelul Ministerului Apărării și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 05 septembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, Ministerul Apărării a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Menționează că, instanța de apel, concluzionând că intimatul a fost transferat într-o altă funcție, nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei.

Susține că, transferul intimatului a avut loc în cadrul aceleași structuri militare conform prevederilor art. 31 alin. (2) lit. b) din Legea cu privire la statutul militarilor nr. 162-XVI din 22 iulie 2005, care statuează că, militarii din cadrul efectivului de subofițeri sunt numiți și eliberați din funcțiile prevăzute de statele de organizare de către comandantul/șeful mării unități militare și conform prevederilor pct. 47 al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, care la fel reglementează dreptul de a numi și elibera din funcții militarii care sunt incluși în tabelele (listele) nominale, precum și în statele de organizare ale unităților militare.

Afirmă că, în cazul dat, acordul intimatului pentru a fi numit în altă funcție nu se solicită, deoarece conform pct. 48 al Regulamentului nominalizat, numirea în funcții a militarilor prin contract se face în raport cu necesitățile structurii militare, iar conform pct. 53 al Regulamentului, acordul militarului se solicită numai la numirea acestuia într-o funcție inferioară.

Relevă că, pentru exercitarea sarcinilor Armatei Naționale ce se impun (pregătirea de luptă, supravegherea spațiului aerian, încorporarea cetățenilor în serviciul militar, etc.) unităților și instituțiilor militare ale Armatei Naționale, acestea sunt dislocate pe întreg teritoriul Republicii Moldova, iar numirea militarului prin contract la funcții egale sau superioare (dintr-o unitate sau instituție militară în alta) este condiționată doar de către necesitatea militară.

Mai relevă că, legiuitorul, în art. 31 din Legea cu privire la statutul militarilor, nu insistă asupra criteriului schimbului localității, drept prevedere sub condiția căreia urmează a fi efectuat transferul, acordându-i conducătorului structurii militare (Ministrului Apărării) deplina autoritate decizională asupra necesității numirii militarilor la funcții egale sau superioare.

Invocă că, numirea în funcții a militarilor prin contract în raport cu necesitățile structurii militare are drept criteriu principal competența și pregătirea profesională, experiența de serviciu și calitățile moral – psihologice ale militarului, necesare funcției respective, mai mult, numirea în funcții a militarilor înglobează în

sine și faptul firesc de schimb a localității (garnizoanei) în care urmează să-și continue serviciul militar prin contract.

Menționează că, ordinul contestat nu face referire la transferul intimatului, dar la numirea acestuia într-o funcție superioară în temeiul pct. 52 al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate.

Susține că, de competența Ministrului Apărării ține numirea militarilor în orice funcție militară din unitățile și instituțiile militare, indiferent de localitatea în care acestea sunt dislocate.

Consideră că, la examinarea prezentului litigiu urmau a fi aplicate prevederile Legii cu privire la statutul militarilor și ale Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, care reglementează numirea și eliberarea din funcție a militarilor, pe când instanța de apel, în motivarea deciziei sale, neîntemeiat a invocat prevederile art. 89 alin. (1) și art. 90 alin. (2) și (3) din Codul muncii, norme care pot fi aplicate numai în partea care nu este reglementată prin legi speciale.

Afirmă că, conform pct. 53 al Regulamentului citat supra, acordul militarului la transfer este necesar doar în cazul numirii la o funcție inferioară funcției deținute anterior, iar conform art. 31 alin. (5) lit. c) al Legii cu privire la statutul militarilor, se consideră inferioară funcția militarului, dacă ea prevede un grad militar inferior celui prevăzut pentru funcția deținută, iar în cazul în care gradele militare sunt egale- un salariu de funcție mai mic.

Relevă că, conform fișei funcției la statele de organizare nr. 4/354, pentru funcția de șef de depozit prevede gradul militar de plutonier major și grila de salarizare 570-720/90, iar, conform fișei funcției la statele de organizare nr. 4/003, pentru funcția de șef stație radio prevede la fel gradul militar de plutonier major cu grila de salarizare 570-730/100, fapt ce confirmă că, intimatul a fost transferat la o funcție superioară, motiv din care consideră că, acordul acestuia pentru transfer nu era necesar.

Invocă că, Legea cu privire la statutul militarilor este un act legislativ special, care corect a fost aplicat la emiterea ordinului contestat, pe când prevederile Codului muncii aplicate în speță de către instanța de apel reglementează transferul salariaților la întreprindere, astfel, consideră că, nu poate fi aplicat în cazul dat.

Mai invocă că, art. 323 alin. (1) din Codul muncii se referă la salariații civili, care au încheiat contracte individuale de muncă cu unitățile militare, iar militarii prin contract încheie contracte de îndeplinire a serviciului militar.

Menționează că, în procesul efectuării transferului au fost analizate capacitățile profesionale ale intimatului, iar conform fișei personale din momentul încorporării în serviciul militar prin contract la 28 martie 1994 până la 19 noiembrie 2009, acesta a deținut diferite funcții de transmisionist.

Califică drept neîntemeiată admiterea pretenției privind repararea prejudiciului moral, invocând că, este lipsită de suport probatoriu, poartă un caracter pur declarativ și nu poate fi identificată o legătură cauzală între transferul efectuat în privința lui Veaceslav Eșanu și eventualul prejudiciu care ar putea fi produs.

Susține că, în instanța de apel a fost prezentat ordinul Ministrului Apărării nr.025-P din 06 aprilie 2016, prin care intimatul a fost numit în funcția de tehnician-

șef stație radioreleu (R-409) grupa radio (radioreleu) nod transmisiuni și informatică Brigada 3 infanterie motorizată, funcție pe care intimatul a primit-o.

Prin referința depusă la data de 31 octombrie 2016 Veaceslav Eșanu a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 09 noiembrie 2016 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și să hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 31 iulie 2014, Veaceslav Eșanu a semnat cu Ministerul Apărării contractul individual de muncă, termenul căruia expiră la data de 23 octombrie 2018, fapt ce se confirmă prin înscrierea din fișa personală a acestuia (f.d.35).

Conform fișei funcției la statele de organizare nr. 4/354 din 08 august 2013, Veaceslav Eșanu deținea funcția de șef de depozit, cu gradul militar de plutonier major.

Prin ordinul Șefului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 26 din 27 martie 2015 „Cu privire la cazul de sustragere a produselor alimentare de la depozitul alimentară al Taberei militare permanente nr. 142 și sancționarea vinovaților” s-a dispus ca șeful J1 Direcție personal să înainteze propuneri în vederea numirii plutonierului major Veaceslav Eșanu la o funcție egală, care nu prevede responsabilitatea materială în proporții și aplicarea lui Veaceslav Eșanu, pentru indisciplina personală, atitudinea nepăsătoare față de îndeplinirea obligațiilor de serviciu și funcționale, manifestată prin sustragerea produselor alimentare, încălcarea prevederilor pct. 15 (3, 8) al Regulamentului serviciului interior al Forțelor Armate și ale art. 5 lit. c), h), k) și m) al Regulamentului disciplinei militare, a sancțiunii disciplinare „prevenire despre necorespunderea parțială funcției”, în temeiul art. 52 lit. c) al Regulamentului disciplinei militare.

Astfel, prin ordinul Ministerului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015 Veaceslav Eșanu a fost eliberat din funcția deținută și numit în funcția de șef stație radio-comandant grupă radio pluton comunicații și informatică companie stat major bază militară de instruire a Armatei Naționale (L.D.P. Bulboaca).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Veaceslav Eșanu a solicitat recunoașterea ca ilegal a ordinului Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015 și anularea acestuia, obligarea Ministerului Apărării de a-l numi în altă funcție, în unitățile militare dislocate în mun. Chișinău, egală cu cea deținută anterior, conform studiilor (instruirii) pe care le deține, repararea prejudiciului moral în mărime de un

salariu lunar și încasarea cheltuielilor de judecată, invocând că, a fost numit în altă funcție fără a avea pregătirea necesară pentru executarea obligațiilor funcției ocupate, fără acordul său în scris și cu depășirea termenului de 30 zile prevăzut de art. 78 alin.(1) din Regulamentul disciplinei militare, aprobat prin Legea nr. 52-XVI din 02 martie 2007.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, recunoscând ca ilegal ordinul Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015, anulând ordinul Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015, obligând Ministerul Apărării să îl numească pe Veaceslav Eșanu în altă funcție, în cadrul unităților militare dislocate în mun. Chișinău, egală cu cea deținută anterior și încasând din contul Ministerului Apărării în beneficiul lui Veaceslav Eșanu suma de 4 987,41 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 2 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către Ministerul Apărării, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o legală și întemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția dată de către instanțele judecătorești este greșită.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței și este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Conform art. 78 alin. (1) din Regulamentul disciplinei în serviciu, aprobat prin Legea nr. 52-XVI din 02 martie 2007, sancțiunea disciplinară se pune în execuție imediat, iar în cazuri excepționale, în termen de cel mult 30 de zile de la data aplicării ei. După expirarea acestui termen, sancțiunea disciplinară nu se execută, dar în fișa de serviciu se păstrează înscrierea respectivă.

Conform art. 52 din Regulamentul enunțat, subofițerilor li se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: observație, mustrare, mustrare aspră, arest - pînă la 5 zile, prevenire despre necorespunderea parțială funcției, retrogradare în funcție cu o treaptă, retrogradare cu un grad și eliberare din serviciul militar înainte de expirarea contractului.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, numirea în altă funcție nu constituie o sancțiune disciplinară și prin urmare, Ministerul Apărării, la emiterea ordinului nr. 030-P din 04 iunie 2015, nu a încălcat prevederile art. 78 alin. (1) din Regulamentul disciplinei militare.

Conform art. 31 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor, militarii din cadrul efectivului de subofițeri sunt numiți și eliberați din funcțiile prevăzute de statele de organizare de către comandantul/șeful mării unități militare.

De asemenea, pct. 47 din Regulamentul cu privire la modul de executare a serviciului militar în Forțele Armate, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.941

din 17 august 2006 prevede că, persoanele cu funcții de răspundere prevăzute la lit.a) și b) ale pct. 46 al prezentului Regulament dispun de dreptul să numească în și să elibereze din funcții militarii care sunt incluși în tabelele nominale, precum și în statele de organizare ale unităților militare din subordine, în limitele competenței prevăzute de pct. 46 al prezentului Regulament.

Conform pct. 48 din Regulamentul enunțat, numirea în funcții a militarilor prin contract se face în raport cu necesitățile structurii militare.

Conform pct. 53 din Regulamentul menționat, acordul militarului este necesar doar în cazul numirii acestuia într-o funcție inferioară.

Conform art. 31 alin. (5) lit. c) din Legea cu privire la statutul militarilor, funcția militarului se consideră inferioară dacă ea prevede un grad militar inferior celui prevăzut pentru funcția deținută, iar în cazul când gradele militare sunt egale - un salariu de funcție mai mic.

Din analiza Fișelor funcției rezultă că, Fisa funcției la statele de organizare nr.4/354 pentru funcția de șef depozit prevede gradul militar de plutonier major și grila de salarizare 560-720/90, iar Fișa funcției la statele de organizare nr. 4/003 pentru funcția de șef stație radio prevede la fel gradul militar de plutonier major, dar grila de salarizare 570-730/100, ceea ce demonstrează expres că, intimatul a fost transferat la o funcție superioară și prin urmare, acordul acestuia la numirea în altă funcție nu era necesar.

Conform art. 31 alin. (1) din Legea cu privire la statutul militarilor, funcțiile militare sunt prevăzute în statele unităților militare și ale structurilor militare și sunt aprobate, respectiv, de către conducătorul structurii militare și de către Guvern, în modul stabilit de legislația în vigoare.

În sensul reiterării celor expuse, pct. 44 din Regulamentul cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate reglementează că, funcțiile militare sunt prevăzute în statele de organizare ale unităților militare, care sunt aprobate de către conducătorul structurii militare, în limita structurii generale și efectivului aprobate de Parlament, și conțin informații referitor la specialitatea și specializarea militară, gradul militar și solda de funcție, în modul stabilit de actele normative în vigoare.

La rândul său, pentru exercitarea sarcinilor Armatei Naționale ce se impun (pregătirea de luptă, supravegherea spațiului aerian, încorporarea cetățenilor în serviciu militar, etc.), unitățile și instituțiile militare ale Armatei Naționale sunt dislocate pe întreg teritoriu Republicii Moldova.

Astfel, numirea militarului prin contract la funcții egale sau superioare (dintr-o unitate sau instituție militară în alta) este condiționată doar de către necesitatea militară.

Or, legiuitorul, în textul art. 31 din Legea cu privire la statutul militarilor, nu insistă asupra criteriului schimbului localității, acordându-i conducătorului structurii militare (Ministrul Apărării) deplina autoritate decizională asupra necesității numirii militarilor în funcții egale sau superioare.

În această ordine de idei, se prezumă faptul că, numirea militarilor în funcții înglobează în sine și faptul firesc de schimb a localității (garnizoanei) în care aceștia urmează să continue serviciul militar prin contract.

La caz, se mai reține că, conform fișei personale a plutonierului major Veaceslav Eșanu, pe parcursul îndeplinirii serviciului militar prin contract, acesta a deținut următoarele funcții: șef stație radioreleu R-409 regiment transmisiuni independent, șef stație radioreleu R-409 pluton radioreleu centru formare canale centru transmisiuni punct comandă campanie regiment transmisiuni independent, șef instalații de comandă autospecială P-178-1 pluton legătură telefonică centru telefon-telegraf nod transmisiuni punct de comandă campanie regiment transmisiuni independent, tehnic centru formare canale nod transmisiuni punct de comandă campanie regiment transmisiuni independent, șef instalații de comandă P-257-24K pluton transmisiuni la marc distanță centru formare canale nod transmisiuni punct de comandă campanie regiment transmisiuni independent, șef instalații de comandă autospecială P-247M-Iocțiitor comandant pluton telefon-telegraf centru mobil batalion de transmisiuni, șef depozit pluton asigurare materială companie logistică batalion de gardă, șef depozit companie asigurare (a taberei) Batalion de gardă, șef stație radio-comandant grupă radio pluton comunicații și informatică companie stat major Baza militară de instruire a Armatei Naționale.

În această ordine de idei, argumentul intimatului precum că, el nu deține instruire în specialitatea - transmisiuni este combătută de însuși fișa lui personală, conform căreia din momentul încorporării în serviciul militar prin contract la 28 martie 1994 și pînă 19 noiembrie 2009, a deținut diferite funcții de transmisionist.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speța dată nu și-a găsit confirmare nici un temei prevăzut de art. 26 din Legea contenciosului administrativ pentru anularea ordinului Ministrului Apărării nr. 030-P din 04 iunie 2015, acesta fiind emis conform prevederilor legale, cu respectarea competenței și procedurii stabilite.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care acțiunea lui Veaceslav Eșanu împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea numirii în altă funcție egală cu cea deținută anterior și repararea prejudiciului moral de respins.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ministerul Apărării.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2016 și hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 15 octombrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Veaceslav Eșanu împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea numirii în altă funcție egală cu cea deținută anterior și repararea prejudiciului moral și se emite o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge acțiunea lui Veaceslav Eșanu împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea numirii în altă funcție egală cu cea deținută anterior și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

Mariana Pitic